

Hasan Bozkurt

– Ahmet SARGIN · 11 Nisan 2010

BİR GARİP HALK ŞAİRİ HASAN BOZKURT

Çalışma odama ince dalan uzun boylu bir adam girdi. Selam vererek misafir koltuğuna oturdu. Kırk yıllık dost gibi muhabbete başladı. "Affedersin seni tanıyamadım" diyecektim ki, Ali Karaca Hocanın selamını söyleyip Yerköy'den söz etmeye başladı. Anladım ki, beni Yerköy'den tanıyor. Aşıklığın, şairliğin var mı, dememe gerek kalmadan cebinden bir tomar şiir çıkarıp okumaya başladı.

Nedir çektiğim senin elinden
Bana etiklerin yetmez mi gönül.
Kurtulam gözlerimin selinden
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Adı Hasan Bozkurt, Yerköy kömüştören köyündenmiş. Köyü Yerköy'e 7 kilometre... Şair Ali Karaca hoca köyde imamlık yapıyormuş. Şiirlerini duyunca benimle görüşmek üzere yanıma yollamış. "Ahmet Sargin, emekli öğretmen Yozgat Şairler ve Yazarlar Birliği Başkanı, git onunla görüş, senin derdini ancak o anlar" demiş. Belli ki şiir dostu bir insan. Cebinden çıkardığı küçük kağıtlarla konuşmaya başladı. Şiirler peşi peşine geliverdi.

Senin yüzünden yatak yorgan yatarım
Derdimin üstüne dertler katarım
Gönül seni götürüp yardan atarım
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Kısacası hayatından bahsetti. İlkokulu köyünde okumuş, ilkokuldan sonra başka okula gidememiş. Köyde kalıp babasıyla birlikte çiftçilik yapmaya başlamış. Köyün işine dalmış, hayatı kucaklamış. Askerliğin acemi birliğini Isparta'da usta birliğini de Aydın Söke'de tamamlamış. Köyüne döndükten sonra bir kamyonet alıp seyyar satıcılığabaşlamış. O köy senin bu köy benim, rızık peşinde dolaşmış durmuş. "Bu sevda nasıl başladı? diye sordum. Hayali bir aşkla başlamış...

Gönlüm dedi ki güzel günler gelecek
Bekledim bekledim gelmedi gitti
Akan göz yaşlarımı bir gün silecek
Silmedi, silmedi, silmedi gitti.

Köylülük hali, toprakla uğraşmış, ekmeğini topraktan çıkarmaya çalışmış. Koyunları olmuş, kuzulara

karışmış. Çiftti, çubuktu derken yıllar ardı ardına eklenmiş durmuş. Bu çileli hayattan kurtulmak umuduyla esnaflığa başlamış. Seyyar satıcı olmuş, köyleri gezmiş. Ancak borç harç derken sermayeyi ele kaptrıp eli boş dönmüş, yine ne varsa köyümde toprağımda var deyip köyüne dönmüş. Şu sıralarda köyünde kalıyor hayatın tadını çıkarmaya çalışıyormuş.

Artık yeter şu sabrımı daşırdın
Yolumu gırdan bayırdan aşırdın
Ne yapacağını sende şaşırdın
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Anlattıkça anlattı, derlerini sıkıntılara kattı.

Duygusal bir insanmış, gözleri dolup dolup geldi.Tabi ki beni de ağlattı...

"Abi seni en çok ne etkiliyor, şiirlerin kaynağı nedir?" diye soruyorum. Yaşadığı olaylar onu etkiliyormuş. Ülke sorunlarına, şehit Mehmetçiklere, çok üzüldüğünü söyledi. Televizyon haberleri, aşık, ozan programları ilgisini çeken konularmış. Küçük bir defterim var ona not ediyorum, kendi kendime sayıp, döküyorum diyordu. Şiirlerini yazmamış. Hepsinin ana başlıklarını not etmişti. Çoğunu ezberden okuyarak bana iyi bir şiir ziyafeti çekti.

Hasan der ki yaşım elliyi aştı
Akan ırmaklar denizlere ulaştı
Bekleye bekleye sabrım da daştı
Gelmedi, gelmedi, gelmedi gitti.

"Hasan Abi, biraz da Yerköy'den bahset, Yerköy'deki ozanlar, aşıklar ne alemde" diye yarasını deştim. Of çekti, uf çekti, sitem etti, sinirlendi. "Yerköy'de, Yerköylü de sahipsiz Ahmet bey, aşıklara ozanlara sahip çıkan mı var diyordu.

Ozan Coşkun Yerköyü terk etti, Ozan Neşet sazını alıp gitti, Aşık Kadir'i küstürdüler.

Aşıklar derneği sahipsiz, darmadağınık bağımızın gülleri, yaprakları döküldü. Yerköy'e sahip çıkan yok, aşıkları ozanları görüp gözeten yok, diyor. Sitemlerini, tepkilerini ifade ediyordu. "Siz toplanın bir araya gelin, sırt sırta verin" dediysem de başını olumsuz manada salladı, durdu.

Ömrünü geçirdin fuzuli boşa
Düzü bitirdik geldik yokuşa
Hiç kimse yanaşmaz değış tokuşa
Kimseye çatamazsın farkında mısın?

Bıraksam saatlerce konuşacaktı. Ben sordum o cevapladı. Samimi, dürüst içimizden biri olarak bana sığınmıştı. Şiirlerini okumasını, deşarz olmasını istedim, okudukça coştı, coştukça... vurguları yerinde ses ve mimikleri şiire bir anlam kazandırıyor.

Ağrı girer hem sağıma soluma
Felek vurdu ganadıma, goluma
Bir yolcuym gitmem gerek yoluma
Ver elini vedalaşak Yozgatım.

şiirlerini toplayacak bir defteri olmamış. Ona kalın bir hatıra defteri almayı dűřündüm. "Hocam bugün aldım, artık şiirlerimi temiz defterime yazacağım!" dedi. Bunları bizlerle köylülerle paylaş, sende kalmasın dedim. Utandığını, sıkıldığını ifade edip "yanlış anlaşılmaktan korkuyorum, diyordu. "Bunu para kazanmak için yapıyor derler!" beni utandırırılar diyordu. Uzun uzun anlattı, şiirlerin ardı arkası kesilmedi.
Kendisini bir başka gün dinleme sözü verdim ve Ali Karaca Hocaya da selam yolladım.Yerköylü aşıkların, ozanların isimlerini yazıp onlarla görüşmesini istedim. "Bizlere sahip çıkan yok, bizlere sahip çıkan yok!" diyor boynunu büküyordu. Onu uğurlarken kulağımda kalan son dörtlüğünü tekrarlıyordum:

Vakit geldi veda etmeliyim sana
Gitmem gerek yol göründü bana
Hakkını helal et, garip Hasan'a
Ver elini helalleşek Yozgattım.

.....
Farkında mısın?

Neden uslanman divane gönül
Ömür geldi geçti farkında mısın?
Geçti bülbül soldu gül
Gayri tutamazsın farkında mısın?

Geçti ömrüyün yazı baharı
Bundan sonra bekle boranı-garı
Artık hesap et karı zararı
Sermayeden alamazsın farkında mısın?

Ömürünü geçirdin fuzuli boşa
Düzü bitirdik geldik yokuşa
Hiç kimse yanaşmaz değiş tokuşa
Kimseye satamazsın farkın mısın?

Geceleri görmez gözüm
Taşımıyor seni dizim

Çizgi çizgi elim-yüzüm
Uzanıp yatamazsın farkında mısın?

Boşuna gider hep bunca emek
Ömür dediğin sayılı gün demek
Nasip olmazsa bir gaşık yemek
İzinsiz yutamazsın farkında mısın?

Halis niyetle çıkmalı yola
Dikkat etmeli hep sağa sola
Yazgıda varsa gelecek bela
Başından atamazsın farkında mısın.

Hasan derki elli yaş bitirip
Doğru yanlış bu günlere getirip
Bir göşede tembel tembel oturup
Kadare çatamazsın farkında mısın

Hasan Bozkurt
Yerköy- Kömüşören Köyü

Gönül Nedir Çektiğim Senin elinden
Bana ettiklerin yetmez mi gönül
Kurtulurum gözlerimin selin
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Görüyorsun hayaller oluyor yalan
Acı gözyaşı hep sana kalan
En sonunda bana oluyor olan
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Senin yaptığını yapmaz düşman
Doğduğuma ettin sen pişman
Artık senin peşinden koşamam
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Yaptığın hesabın hapisi tuttu
Mutluluklar gitti seni unuttu
Mutluluk dediğin bence guruntu

Bana ettiklerin yetmezmi gönül

Senin yüzünden yatak yorgan
Derdimin üstüne dertler katarım
Gönül seni götürür yardan atarım
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Gayri bundan sonra sözüm tutmam
Bana ettiklerini asla unutmam
Yaptığın numarayı bi daha yutmam
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Geldin gittin attın tokat
Dayanacak koymadın takat
Garip başımı ettin sakat
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Artık yeter şu sabrımı daşırdın
Yolumu gırdan bayırdan aşırdın
Ne yapacağını sende şaşırdın
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Şimdi gösterdin gerçek yüzünü
Böyle bilseydim tutmazdım sözünü
Belli hırs bürümüş iki gözünü
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Hiç olmayacak hayal gurarsın
Zavallı kalbimi vurup gırsın
Gün gelir bir gün beni ararsın
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Şen olsun yurdun evin
Kara yerine allar giyin
Gidiyorum oyna sevin
Bana ettiklerin yetmez mi gönül

Hasan aklını topla başına
Gönlün peşine gitme boşu boşuna

Gönül vurdu diey yazsınlar mezar daşına
Daha yapacağım kaldı mı gönül

Hasan Bozkurt
Yerköy- Kömüşören Köy

.....

a.sargin@hotmail.com

Ahmet SARGIN

YOZGAT ŞAİRLER VE YAZARLAR BİRLİĞİ BAŞKANI